

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

ואתה תצוה כו' ויקחו אליך כו'. כי המנורה עם נרותיה וגם המראה שראה משה ושאר כלי המשכן נגד יתר בחינות כגון אהבה ויראה והשמחה של הבורא ברוך הוא. והראה שראה משה לא השיג שום אדם כמאמר ולא קם נביא עוד כמשה כו' (דברים ל"ד, י') לכן נאמר ויקחו אליך, דייקא כלומר לכוונתך: ספר קדושת לוי

ואתה תצוה את בני ישראל וגו'. איתא במדרש. זש"ה תקרא ואנכי אענך למעשה ידך תכסוף וכו'. הקב"ה זן את כל העולם ומבקש ממנו את קרבני לחמי וכו'. הקב"ה מאיר לכל העולם ואמר ואתה תצוה וכו' ועוד הרבה כהנה הוי למעשה ידך תכסוף. ע"כ:

דבר הרב ז"ל הרבה בזה. ואמר למעשה ידך. שהקב"ה מתאוה למעשה ידי התחתונים שיהיה הכל על ידיהם. (חסר) ואח"כ פתח הרב ז"ל ואמר ואתה תצוה את בני ישראל. תצוה. ל' צוותא. היינו להתחבר את בני ישראל. ויקחו אליך שיתייחדו אליך. שמן זה חכמה. זית זה המקום שממנו נמשך החכמה. ז"ך. אלו כ"ז אותיות התורה ועוד זך שיהיה מזוכך. כתיב למאור. אמר בשם אביו ה"ק אדמו"ר זצוק"ל. שצריך לכתת עצמו היטיב ואז יאיר לו. והפועל יצא מזה להעלות נר תמיד. שיהיה האור אצלו תמיד. כי לפעמים נחשך אצל האדם ב"מ וזה נמשך מתוך היצה"ר. ויש אופן אחר שהחושך אינו מצד היצה"ר רק שמראין לו כן והוא מסך מבדיל כדי שישבר המסך ויאיר לו ביותר וזהו עיקר השלימות וזה נקרא כתיב כו' וזה אינו רק בעובד מצד החכמה והשכל אזי לפעמים נפסק הדבר אבל בעובד מצד האמונה זה אין לו הפסק כי האמונה היא תמידית. וזהו להעלות נר תמיד שיהיה האור בתמידות שיהיה עליה להנר. והנר הוא נר מצוה ותורה אור והנר הוא כללי. הגם שלפי המדרש נר הוא פרט ואור הוא כלל עכ"ל נר כולל כמה פרטים. הכלי המחזיק השמן והפתילה והאור שע"ג הפתילה וזהו כי נר מצוה ותורה אור. אור הוא בלי הגבלת כלי. ודרך חיים. הוא דרך לחיים: ספר בית אהרן

שבת זכור

זכור את אשר עשה לך עמלק וגו' (דברים כ"ה, י"ז). דהנה שותא דעלמא לקרא ולכנות אדם רשע בשם עמלק ואין לך דבר למטה שאין לו שורש וטעם. והנה הענין הזה, מפני שעמלק בטומאתו וברשעתו הכניס במלחמה אז איזה ניצוץ וענין רע בלב כל איש אשר לא לחם כנגדו כראוי, כי עיקר ענין עמלק הוא היצר הרע צורר כל אדם, וזה מלחמה לה' בעמלק מדור דור (שמות ח', ט"ז), דהיינו שבכל דור ובכל שעה היא המלחמה הגדולה אשר אנחנו נלחמים תמיד כל ימי היותנו על הארץ. כי עמלק נוטריקון ע"מל ק"ס ו'מרי: ספר עבודת ישראל

ויש לומר עוד דזכירת עמלק הוא ענין שלא ייקל האדם לעצמו אפילו בדבר שנראה קל בעיניו. שהרי רואים שעל ידי חטא דק שהיו מסתכלין היש ה' בקרבנו וגו' בבחינת ההכרה והדעת. נסתעף ביאת עמלק שגרם שליטת הראשית דקליפה ומזה נסתעף שליטת כל הע' קליפות המסתעפים מסטרא דיליה ואלמלא הוא לא שלטו בישראל כל אומה ולשון כמו שאמרו מגמרא (שבת קי"ח: ונת' למעלה סוף מא' א'), כי כחו כולל כל ע' הקליפות ומזה יפוט האדם בשכלו שלא ייקל חלילה בשום דבר ועל כן לא הזכיר כאן החטא, כי אם על ידי העונש. כי אדרבא עיקר הזכירה שהעונש בא על ידי חטא דק ונסתעף מזה ביאת עמלק ועל ידי כן יהיה בורח מן העבירה ולמחות זכר עמלק: ספר פרי צדיק - פרשת זכור - אות ט

סיפור הרבי מסאכטשוב זצ"ל להרבי מאסטראווא זצ"ל, שבווארקי למדו בכל יום מגילה, כי במכילתא איתא זכור את אשר עשה לך עמלק זכירה הוא בפה, ואמר הר"ש משאנץ ע"ז, זה הוא מגילה, והנה הר"ש משאנץ לא הי' לעיני הגה"ק מהר"י מווארקי זצ"ל, וכיון ברוה"ק לדברי הר"ש משאנץ זצ"ל: ספר שיח שרפי קודש

בס' שם משמואל פ' תצוה דף נ"ט, ענין יום הכניסה י"ל עפ"י מה שהגיד כ"ק מוהר"י מווארקע זצ"ל ששלשה ימים י"א י"ב י"ג אדר הם דוגמת שלשת ימי הגבלה למתן תורה, כן לפורים דהדר וקבלוה בימי אחשוורוש: ספר שיח שרפי קודש

כתיב למאור (כ"ז, כ'). ודרשו חז"ל (עי' מנחות פ"ו, ב') ולא כתיב למנחות. שמעתי מרבינו מרימנאב זלה"ה שאמר: שרמז בזה שיראה האדם הנידון ביסורים, שלא יפול משמחתו ויתעצב ויהיה מונח ביגונו. רק אדרבה ידע ויראה להאיר נשמתו ביותר, וזהו כתיב למאור ולא כתיב למנחות.

והעיד איש א' שבכח ווארט זה עבר וחיזק עצמו כל ימי מלחמת העולם השני'.

כתיב למאור. בשם הה"ק הרמ"מ מווארקע זצ"ל כתיב למאור ולא כתיב למנחות, ואמר בזה"ל אז מען וויל איינעם טשעפיען ברויך צי זיין למאור כדי להאיר לו הדרך האמת, אבל לא כתיב למנחות אבער נישט צו טשעפיען יענעם צו לייגען, והבן שזהו לימוד גדול: ספר שיח שרפי קודש

כתיב למאור. החי' הר"מ זצ"ל אמר בשם הה"ק הר"ר משה"ל זצלה"ה מקאזניץ, כתיב למאור ולא כתיב למנחות בזה"ל מען זאל זיין ציא שטויסין ציא לאכטין נישט מען זאל זיין ציא שטויסין ציא ליגין, והבן כי עמוק הוא: ספר שיח שרפי קודש

תמיד פירוש שתראה שלא תזוז ממך הקדושה והאור העליון לעולם. וזהו הפירוש הפסוק אש תמיד תוקד על המזבח פירוש שהכתוב מזהיר שיהא תמיד הקדושה ואור העליון בוער בך שלא תכבה לעולם דהיינו שתוסיף אור וקדושה שלא יכבה לעולם: ספר נועם אלימלך

באהל מועד. אוה"ל הוא ל' הארה כמו בהל"ו נרו. מועד שהוא לפעמים ואינו בקביעות. יערוך אותו אהרן ובניו. שצריך להדליק עד שתהא שלהבת עולה מאיליה. היינו שצריך ליגע עצמו בעבדות עד שתהא שלהבת עולה מאיליה. כי ממילא יעלה התלהבות ולא שיוכין לזה. ולא כהחסידיים השוטים המחפשים ומצפים להתלהבות. רק שצריך לעמול בעבדות והשלהבת תעלה מאיליה. וז"ש יערוך אותו אהרן ובניו מערב עד בוקר. מערב היא בחי' שחכות. עד בוקר. שיאיר לו. חוקת עולם לדורותם מאת ב"י. היינו שיאיר לו בתמידות לדורותם מאת בני ישראל: ספר בית אהרן

על התורה ועל העבודה

מדרך היהדות, וזה הי' בפרשת תצוה והשיב לו שיעשה השידוך שמפורשת היא בפ' השבוע ז', לשם שבו ואחלמה: **פירש** "לשם שבו" זאלטס קוקען אויף דעם מחותן "ואח למה" וואס טויג דיר דער ברידער. ואמר לו עוד דאס הייסט נישט אז דער שורש איז געמיינ דאס הייסט נור איין ענף איזט אוועק געפאלען דער שורש הייסט טאטע מאמע באבע זיידע ולמעלה אבל לא מן הצד עכלהק: ספר שיח שרפי קודש

והיה על אהרן לשרת. דהנה כתבנו מזה דצריך האדם שיהא כל כוונותיו לשמים הן באכילה ובכל דבר. ואמר הכתוב שבגדי כהונה יהיה על אהרן רק לשרת היינו לשירת ועבודת הבורא יתברך ולא להנאת עצמו וכבודו ועל ידי זה ונשמע קולו בבואו אל הקודש היינו כשיעלה אל הקדושה בעולמות העליונים. לפני ד'. יפעול לעשות יחוד וקישור בעולמות. ובצאתו פירוש אף בעת שירד ויצא קצת ממדרגתו יפעול. ולא ימות פירוש שיפעול אפילו מי שהוא קרוב למיתה יכול הצדיק להצילו ממיתה בתפילתו להמציא לו רפואה וחיים אמן: ספר נועם אלימלך

וזה הדב"ר אשד תעשה להם. זה הדב"ר הוא הדיבור שצריך לראות שגם הדיבור יהיה עשי'. היינו לקדש את הדיבור שלא ידבר ח"ו ליצנות ורכילות ולה"ר ודברים בטלים. וכשהדיבור מקודש כמו שצריך אזי נקרא הדיבור ג"כ עשיה ונעשה ע"י הדיבור כל מה שצריך להעשות בהעליונים וכתוב בדבר ה' שמים נעשו: ספר בית אהרן

ימא דהילולא קדישא - לזכר עולם יהי' צדיקים מן רשכבה"ג הגאון ר' משה בן הרב דוד זצוק"ל - פיינשטיין
י"ג אדר תשמ"ו - הונצח ע"י בן תלמידו שליט"א שימליץ טוב בעדם
זקיני הרה"ק ר' ישראל בן הרה"ק ר' צבי הירש זצוק"ל - סטאשיווער מגיד - י"ג אדר ב' תרפ"א הונצח ע"י נכדו שימליץ טוב בעדם
זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן
אין הגליון מוגה כראוי וכדבעי
בברכת א' גוטין שבת קודש - לה' הישועה
בעזרה"ת יופיע גליון מיוחד לימי הפורים הבעל"ט

שבת זכור

איתא במדרש. ילמדינו רבינו הקורא את המגילה. כיצד מברך. כך שנו רבותינו אשר קדשנו במצותיו וצונו על קריאת מגילת אסתר. ע"כ
ונכלל לומר כתוב אחד אומר כתוב זאת זכרון ספר זכרון וכתוב אחד אומר ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו. ומסתמא שני הכתובים הם ענין אחד כי ספר הוא ספר הידוע וכן זכרון ידוע. ועפ"י פשוט מסתמא כשקורין אותו ספר זכרון צריכין לזכור אותם ולא לשכח אותם לעולם. כי עמלק רוצה לעקור שורש הקדושה מישראל שלא ישאר בלבותם ח"ו ובתמידות הוא עושה כן:

וזהו הפי' אשר קר"ך בדרך היינו ל' טומאה. שנתמיד הוא מתאמץ להביאם לידי טומאה ח"ו כידוע. ועוד קר"ך הוא ל' קרירות. היינו שנתמיד כוונתו להקיר לבות בני אדם גם בני אש מבני ישראל מעבודתם. כי החמימות נמשך לשון קורה. היינו שמכביד עליו ומכסה עליו כקורה. והנה לפי הפי' של לשון קורה הוא מתעב אותם למעלה בראש ובמחשבתו ח"ו כקורה שהוא למעלה. ולפי הפי' של לשון קר בני אדם מתעב אותם באמצע. כי החמימות נמשך מהלב והוא מקרר אותו. ולפי הפירוש של קר"ך ל' טומאה רח"ל. הוא רוצה לתעב אותם לגמרי מכף רגל ועד ראש אין בו מתום. והסיבה לזה מפני מה יש כח בעמלק להתגבר על ישראל לזה כתבה התורה. ואתה עיף ויגע ולא ירא אלקים. שהוא עומד תמיד לעקור היראה מלבות בני אדם. וכשאין בהם יראת ה' ח"ו אזי היצ"ר מתגבר עליהם. אבל כשהם מתחזקים ביראת ה' אזי בשום אופן שבעולם אינו יכול להתגבר עליהם.

וזהו שייכות הפסוקים להדדי. כתוב זאת זכרון בספר. היינו מעשה עמלק והסיבה שהוא מתגבר הוא מחמת ולא ירא אלקים כפי שדברנו. אבל כשנדברו יראי ה' איש אל רעהו דווקא. באהבת חברים. אז ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ואז יכולים להמשיך כל החיות ע"י ספר הזכרון. כי באמת עמלק הוא עומד בכל דור ובכל שנה ובכל יום ויום. ע"כ כתיב מלחמה לה' בעמלק מדור דור. ולא כתיב לדור דור. כמו דור זה כן הדור האחר תמיד עד סוף כל הדורות. ובכל יום ובכל עת ובכל שעה הוא צופה ומביט לעקור ח"ו הקדושה מישראל אבל ישראל צריכים לראות להתגבר עצמם על עמלק צורר היהודים הלז ולעקור הזוהמא שלו תחילה פשוט במילה ופריעה. ואח"כ כשאדם נתגדל צריכים תמיד להכיר ערלת הלב ולמחות אותה מלבם. וכדאימא מחה תמחה כשאנה מוחה אותו מלמטה אני מוחה אותו מלמעלה. ע"כ:

וזהו שמברכין על מגילת אסתר. כפי שמעתי מא"א אדומ"ר זצוק"ל מגיל"ה ל' התגלות. ואסת"ר הוא ל' נסתר. כי צריכים לעשות התגלות מברר הנסתר. כי הקב"ה עושה נפלאות גדולות לבדו בנסתר. אך ע"י עשיית המצות ומעש"ט שאנו עושים ממשכים אותם להתגלות. ובאמת המגילה עצמה הוא נסתר נסתרות לכל בני אדם. צדיקים אמרים שהם מסתכלים בהמגילה כל מה שיהיה בכל השנה. והנה צדיקים גמורים יכולים להמשיך נסים גדולים ונפלאות להתגלות. אבל אנשים כערכינו צריכים אנו להמשיך הגם מעט קדושה מקדושתו להתגלות ונזכה להעביר הזוהמא של עמלק ולהתחזק בעבודתו י"ת. ואיתא בספרים שבשעה שברך יעקב מלבן מי הגיד ללבן שברך יעקב. עמלק הגיד ללבן. ובאמת הוא בכל שנה ושנה ולכן צריכים אנו להתחזק במלחמתו ולהעביר את הזוהמא מאתנו אמן כ"ר: ספר בית אהרן

מאת בני ישראל יתבאר על דרך מה שאמרו בתוספתא דשקלים (פרק ב) כל קרבנות הציבור שנתנדבו מעצמן כשרים, ובלבד שימסרום לציבור עכ"ל, והוא מה שאמר הכתוב מאת בני ישראל פירוש כי שמן זה קרבן ציבור, ולזה לו יהיה שיתנדבו יחיד צריך שימסרם לציבור, ותהיה הבאתו למשכן מאת בני ישראל: אור החיים הק'

בפסוק ועשו וגו' והם יקחו וגו' (כח, ד ה). ולכאורה היה לכתוב קודם והם יקחו. ועוד כמה דקדוקים מבוארים, מקודם אמר שמשא יעשה כמו שנאמר (שם, ב) ועשית, ואחר כך כתיב (שם, ג) והם יעשו. ובלע"ד כך, דהנה המשכן היה לתקן חלקי העולם, ולזה במשכן וכלים תקנו בחינת מקום, דהקדישו את המקום שהיה המשכן חונה, וגם הזמן קדשו בקיום שבת במלאכת המשכן, וגם בהקרבת קרבן (חסר השאר): ספר דברי חיים עה"ת

ואפוד וברש"י, לא שמעתי וכו' ולבי אומר לי וכו' כמין סינר שחוגרות השרות כשרוכבות על הסוסים. הצדיק הקדוש הר' יחיאל מאיר מאסטטינין זצ"ל פ"א פגע אשה אחת בבגדי פריצות, ותיכף ברח לחדרו ובכה מאוד על מה שאירע לו פתאום לראות בבגדי פריצות, אך ניחם את נפשו, עם מאמר רש"י ז"ל פ' תצוה, האפד עשוי כמין סינר של שרות ורכבות על סוסים, איך ראה רש"י הקדוש סינר של שרות, אלא מוכח מזה שהי' רש"י הק' הלך פ"א דרך הרחוב ופתאום בא כנגדו שרות ורכבות על סוסים וראה את הסינר, והי' מתאונן מאוד ע"י. אך אח"כ כששבא לפ' האפד, נזכר א"ע בהסינר, ובודאי האפד עשוי כמין הסינר הזה, ועי"ז ניחם גם הה"ק בגאסטטינין ז"י"ע את נפשו בטח בא הדבר הזה כנגדו, לתקן איזה ענין והבן גודל קדושתם: ספר שיח שרפי קודש

לשם שבו ואחלמה. פעם אחת בא לגור אל החי' הרי"ם זצוק"ל מחותן לשאול את פה קדושתו עצתו כאשר דברו נכבדות עבור בנו והוא שידוך טוב ורק שיש פסול גדול במשפחה שאחיו של המחותן סר

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - chizuk54@gmail.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לט"נ או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide and send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #1139 Tetzaveh 5786

הרוצה לזכות את הרבים בהרבצת התורה, ע"י נדיבת הוצאות לדפוס ולהפיץ הדברי תורה, גליונות וספרים, או להקדיש לכבוד שמחה או יאהרצייט - כל הקודם זכה
The merit of spreading Divrei Torah, by sponsoring expenses and distribution of Gilyonot and Seforim, or in honor of a Simcha or Yohrtzeit etc. First come first serve.
בס"ד יצא לאור מחדש ספר "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, [שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"א, תשע"ב], וספר "באר היטב" מכמה שנים
בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב קדומים" - עכשיו גם בכריכה קשה!
The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" English, now hardcover too
Seforim of "Al HaTorah Val HoAvodah" 5769, 5770, 5775, 5778, BS"D Just released, ["Divrei Torah Baer Heitev 5781 and 5782"](#) [in English]